

Pentru mulți dintre noi, acest cuvânt pelerinaje, a devenit un cuvânt sfânt. Le așteptăm cu dragoste și nerăbdare și multă bucurie sufletească. De fapt pelerinajul este o drumeție la locurile sfinte și prin aceasta pelerinajul devine cuvânt sfânt și iubit.

Personal, am descoperit locurile sfinte odată cu aceste pelerinaje. Puține mănăstiri cunoșteam pe-aici prin împrejurimi: Căldărușani, Sitaru, Țigănești, Cernica, Pasărea și cam atât. Iar în țară, afară de Cozia și Curtea de Argeș, nu-mi amintesc să fi trecut pe la alte mănăstiri. Iar de rămas peste noapte într-o mănăstire nici nu știam că se poate. Eu știam că mănăstirile sunt doar locurile sfinte unde viețuiesc prea cuvioșii călugări. Dar a venit revoluția din decembrie 1989 și așa am aflat cei mai mulți dintre noi, că pelerinul poate să rămână și el peste noapte în mănăstire, să participe la slujbe, să se închine la sfintele icoane și la moaștele sfinților. Când asculți glasurile îngerești ale măicuțelor și ale călugărilor la o slujbă de noapte și stai îngenuncheat la o icoană, neștiut și nevăzut de nimeni, atunci te inundă o bucurie aparte și începi să trăiești sentimentul că L-ai aflat pe Dumnezeu. Iar dacă L-ai aflat pe Dumnezeu, viața pământească ți se deschide larg, pentru a păși mai ușor, cu pași îngerești către Împărăția Cerului.

Așa am început să ne adunăm în jurul părintelui Nicolae și a lui nea Radu, timizi și neorganizați la început și să purcedem către sfintele mănăstiri. Apoi când am avut și sprijinul primăriei, pelerinajele noastre au devenit tot mai bine organizate și s-a extins mult aria mănăstirilor vizitate. Am reușit să ne închinăm aproape la toate mănăstirile din Moldova și Bucovina, Dobrogea, Oltenia, Ardeal și Maramureș. Ne-am rugat la icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului, am trecut pe la multe din muzeele mănăstirilor. Am abordat unele orașe importante ale țării: Iași, Cluj Napoca, Târgu - Jiu, Tulcea. Am aflat de mormântul voievodului Ștefan cel Mare la Putna, mâna cuviosului Nicodim la Tismana, capul domnitorului Mihai Viteazul la Dealu, moaștele sfinților martiri de la Niculițel frumos așezate pe baldachinul de la mănăstirea Cocoș. Am ridicat rugăciuni la mormântul părintelui Cleopa la Sihăstria, am văzut casa memorială de la Hobița a marelui Constantin Brâncuși. Am văzut Dunărea de la înălțimea mănăstirii Sfânta Ana, am trecut prin defileul Jiului și prin Cheile Bicazului, am aprins lumânări la mormântul părintelui Arsenie Boca la Prislop, am admirat stâncile de la Râmeț și am băut apă sfințită de la izvorul părintelui Ghelasie de la aceeași mănăstire. Ne-am răcorit mâinile și picioarele în izvoarele de la mănăstirea Izbuc, am cântat Apărătoare Doamnă la mănăstirea Humor, am urcat plini de zel la sfânta Teodora de la Sihla și câte alte minuni am văzut.

Pentru toate acestea, îți mulțumim Doamne! AMIN!

Text: Preot Radu Mihai Bujorel